

SENTINȚĂ

NUMELE LEGI

06 aprilie 2018

orașul Florești

Judecătoria Soroca Sediul Florești

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul Ion Gonciaruc

Grefier Olga Bruma, Liliana Florea, Aliona Clima, Elena Militaru

Cu participarea:

Acuzatorului de stat Procurorului Vasile Revencu

Apărătorului inculpatului, avocatul Lilia Berladean

Examinând în ședință publică cauza penală pe acuzarea lui:

- **Țugui Vadim xxx**, născut la XXX originar și domiciliat în r-nul. XXX, sat. XXX, studii superioare, celibatar, persoane la întreținere nu are, moldovean, activează în calitate de XXXX, nesupus serviciului militar, fără antecedente penale, posedă limba de stat, cetățean al Republicii Moldova, - de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod Penal.

Termenul de examinare a cauzei 03 februarie 2015 – 06 aprilie 2018

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a solicitat liberarea inculpatului Țugui Vadim de răspunderea penală în legătură cu intervenirea prescripției de atragere la răspundere penală. Apărătorului inculpatului, avocatul Lilia Berladean a solicitat liberarea inculpatului de răspunderea penală în legătură cu intervenirea prescripției de atragere la răspundere penală.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată:

A CONSTATAT:

Inculpatul Țugui Vadim la data de 28 decembrie 2012, activând în calitate de XXX, numit în această funcție prin decizia Consiliului Comunal Gura Camencii, r-nul Florești nr. XXX din XXX, fiind o persoană publică, abilitată potrivit Legii R. Moldova nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”; Legea R. Moldova nr. 436-XVI din 28.12.2006 „Cu privire la administrația publică locală” cu atribuții și obligațiuni, folosind intenționat situația de serviciu, în alte interese personale, ilegal, a autentificat contractul de vânzare-cumpărare nr. 5 din 28 decembrie 2012, a depozitului de semințe cu suprafața totală de 281,3 m.p, cod cadastral XXXX, cu prețul de vânzare-cumpărare 17950 lei, ce alcătuiește 75 % din prețul total de vânzare a bunului, încheiat între 22 coproprietari ai cotelor-părți valorice din bunurile distribuite în natură la privatizarea CAP „Gvozdeni”, satul Gura Camencii, raionul Florești și cet. XXX.

Tot el, Inculpatul Țugui Vadim, la 28 decembrie 2012, activând în calitate de XXX, continuându-și intențiile sale infracționale, folosind intenționat situația de serviciu, în alte interese personale, ilegal, a autentificat contractul de vânzare-cumpărare nr. 6 din 28 decembrie 2012, a depozitului de semințe cu suprafața totală de 281,3 m.p, cod cadastral XXXX, cu prețul de vânzare-cumpărare 5746 lei, ce alcătuiește 25 % din prețul total de vânzare a bunului, încheiat între 6 coproprietari ai cotelor-părți valorice din bunurile distribuite în natură la privatizarea CAP „Gvozdeni”, satul Gura Camencii, raionul Florești și cet. XXX.

Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale cet. Țugui Vadim, celor 180 de persoane fizice ale grupului de neapreciați, deținători ai cotelor-părți valorice din bunurile distribuite în natură la privatizarea CAP „Gvozdeni” satul Gura Camencii raionul Florești, asupra depozitului de semințe, cod cadastral XXX, le-a fost cauzată o daună materială, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 102588 lei, iar grupului de format din 751 de persoane fizice, deținători ai cotelor-părți valorice asupra aceluiași depozit, reprezentat de către cet. XXXX, le-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 17000 lei.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Țugui Vadim a menționat că vinovăția nu și-o recunoaște și a refuzat să facă declarații.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, vinovăția inculpatului în ședința de judecată și-a găsit confirmare deplină prin probele prezentate de partea acuzării cercetate în ședința de judecată după cum urmează:

Partea vătămată XXX a declarat că în anul 1992 a dobândit prin privatizare, dreptul de proprietate asupra unei cote din depozitul de semințe, pentru faptul că a muncit în colhoz, fiind în grupul lui XXX. Valoarea acestei cote a fost stabilită de comisia de privatizare, potrivit căreia aceasta a fost evaluată la suma de 1500 lei, însă care este % -ul ce-i aparține din acest depozit nu cunoaște. Suma de 1500 lei este indicată în cererea de privatizare. Acte care să ateste dreptul de proprietate asupra cotei nominalizate nu are, însă cunoaște că la primărie există la păstrare o listă, în conținutul căreia sunt incluși toți cotașii. Știe că această cotă poate fi moștenită de copii ei, însă un titlu în acest sens nu are. De această cotă valorică nu s-a folosit nicio dată, ea fiind folosită de către d-nul XXX, fără plată, însă ulterior a fost informată de către el precum că cota valorică de la depozitul de semințe a fost vândută, însă un acord la vânzarea acestei cote, nu l-a conferit nimănui. Inițial toți cotașii au stabilit ca întreaga producție colectată să rămână în cota valorică a fiecăruia. Din spusele lui XXX cunoaște că suma de 1500 lei se atribuia la depozitul de semințe din mijloc, iar cel din deal este destinat păstrării produselor. A mai declarat partea vătămată că deține și o cotă valorică de la ferma de lapte, pentru ea a primit 100 lei. La procuratură i s-a explicat că pentru înlăturarea cotei ce-i aparține poate solicita de la inculpat un prejudiciu, fapt pentru care a înaintat acțiune civilă, însă își retrace cererea și nu mai susține acțiunea civilă. Polițistul de sector i-a adus o foaie pe care a semnat-o explicându-i că o semnează în legătură cu întoarcerea sumei de bani pentru înstrăinarea ilegală a cotei ce-i aparține, iar suma de 1300 lei nu a indicat-o ea, ci de o altă persoană însă nu cunoaște cine este. În instanța de judecată nu s-a adresat cu solicitarea de anulare a contractului de înstrăinare a bunului.

Partea vătămată XXX a declarat că după părerea lui cote valorice pentru depozit și grajduri de deține, are 30% la cotă de teren. Pe cauza dată a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, pentru înstrăinarea ilegală a cotei valorice în sumă de 817 lei, însă despre faptul dat nu cunoaște nimic. Polițistul l-a invitat în centrul satului și în automobilul lui, i-a explicat că primarul îi va întoarce acești bani, iar el a semnat procesul-verbal, însă nu și amintește dacă a citit conținutul acestuia. Careva pretenții nu are și susține acțiunea înaintată, renunțând la ea. Nu este influențat de nimeni, declarațiile sunt benevole și nu dorește să dețină statut de parte vătămată pe cauza dată.

Partea vătămată XXX a declarat că în anul 1999 a avut loc privatizarea bunurilor de la fostul colhoz, iar în urma acestei privatizări, tatăl lui XXX a obținut o cotă parte în valoare de 13 000 lei, însă acte care ar proba suma menționată nu are. În prezent tatăl este decedat, fapt pentru care a fost recunoscut în cauza dată, ca parte civilă și solicită să i se restituie prejudiciul de 13200 lei. După decesul tatălui la notar nu a întocmit un act de moștenire în privința cotei. Nu cunoaște în ce grup era inclus tatăl lui, totodată nu cunoaște date despre cota valorică respectivă, polițistul de sector a fost cel care i-a dat să semneze o foaie, fără ca el să-i fi povestit ceva. Din dialogul cu XXX știe că suma dată ar fi pentru cota de la depozit.

Partea vătămată XXX a declarat în ședința de judecată că pe parcursul vieții a activat în colhozul „Stoicani”. În anul 1998 a aflat că deține o cotă parte, însă nu cunoaște despre ce fel de cotă este vorba și unde este amplasată, pentru că aștepta să-i fie prezentate careva acte. Careva venituri de pe această cotă nu a avut nicio dată, nu s-a folosit de bunul respectiv. Până în anul 2012, cunoaștea că deține cota parte, însă ulterior activând în calitate de consilier în sat. Gura Camencii, a aflat despre cazul respectiv, însă la etapa privatizării depozitului, el nu cunoaștea încă istoria dată. În contractul de privatizare era stipulat că trebuie să prezinte și certificatul cotei parte de avere, pe care dînsul nu îl deținea și nimeni nu-l deținea la acel moment, el trebuia să aibă 1400, însă nu își amintește exact, iar despre faptul că a fost mințit, nefiind informat că cota sa parte i-a fost vândută. În anul 2012 avea doar actul de privatizare, iar la oficiul cadastral nu înregistrase cota sa valorică. Nimeni nu l-a împiedicat să-și aducă actele în ordine, iar în situația în care i s-ar fi adresat cineva cu propunerea de a-i vinde cota, ar fi fost legalizat actele respective. Solicită să-i fie restituită dauna în cuantum de 1431 lei, nu poate spune dacă inculpatul este de vină, însă plîngerea a fost depusă la poliție în privința inculpatului, în momentul cînd a constat că de fapt cota nu-i mai aparține. Bani pe care solicită să-i fie restituiți i-a dedus din lista pe care a văzut-o la primar în conținutul căreia era indicat suma de 1431 lei.

Partea vătămată XXXa declară că din anul 1991 până în anul 1995 a activat în fostul colhoz din sat și a auzit despre privatizarea cotelor, iar ea deține o cotă parte în valoare de 300 lei, cota respectivă o deține în deponit amplasat în sat. Gura Camencii și solicită să-i fie restituit, deși un document confirmatoriu nu deține. Dauna care i-a fost cauzată a evaluat-o la suma de 1777 lei, sumă pe care solicită să-i fie restituită. Cunoaște că în primărie este întocmită o listă și ea figurează printre cei care dețin cota parte. Nu a făcut rost de un document în acest sens pentru a-l înregistra la cadastru și nu cunoaște cine s-a folosit de această cotă până în anul 2012. Nu a depus plîngere în privința inculpatului. Consideră că în urma privatizării i-a fost cauzat un prejudiciu.

Partea vătămată XXX a declarat că îl cunoaște pe inculpat, acesta este primarul în satul în care locuiește. Nu cunoaște nimic despre împărțirea bunurilor în teritoriu și nu a primit nimic. După documente a văzut, a aflat la primărie că deține cotă parte dintr-un deponit în sumă de 5126 lei, care a moștenit-o după decesul părinților. Până la decesul lor, ei s-au folosit de cota respectivă, însă nu cunoaște dacă ei au înregistrat la cadastru cota. Consideră că cota parte privatizată trebuie restituită proprietarilor. Nu cunoaște dacă la momentul cotei care îi aparține a fost înstrăinată, doar că a aflat de la d-nul XXX că deține o cotă parte din deponit, în sumă de 5126 lei și tot de la el a aflat că deponitul a fost înstrăinat altei persoane. Solicită să-i fie restituită suma nominalizată. Nu cunoaște dacă după decesul părinților a perfectat actele pe cotă, a fost plecat din țară.

Partea vătămată XXX a declarat că îl cunoaște pe inculpat, acesta fiind XXX în satul în care locuiește, și este în relații bune cu el. În perioada privatizării, el era în comisia de privatizare și erau 5 pretendenți la cota de avere, XX, XXX, XXX, XXX și XXX. El tot avea cotă valorică la d-nul XXX și i s-a atribuit aproximativ 1000 lei pentru aceasta. Li s-a spus că în 2015 a fost vîndut deponitul, însă pentru aceasta nu a primit nimic, solicită să fie anulate toate actele de vînzare-cumpărare a cotelor, care i-au fost repartizate în 1999. S-a folosit de această cotă, a deținut semințe acolo, d-nul XXX era răspunzător de acest deponit. Nu deține un document înregistrat la cadastru pe numele său.

Partea vătămată XXX, a declarat că a deținut la deponitul de semințe o cotă parte, a cărei valoare este de aproximativ 2000 lei, pe care o moștenise în urma decesului părinților săi, care au muncit toată viața la colhoz, unde au și obținut cota respectivă. A aflat că deponitul a fost vîndut, însă acordul ei nu a fost solicitat și nu cunoaște cine este cumpărătorul. Știe că d-nul XXX s-a folosit de acest deponit, pentru cota valorică pe care o deține nu are documente înregistrate la cadastru, însă comisia de privatizare a decis că i se cuvine cotă parte din deponit și posibil și din brigadă.

Partea vătămată XXX a declarat că pe inculpat îl cunoaște și deține relații normale cu acesta. A activat în calitate de contabil în colhoz și i s-a revenit cotă valorică, care a fost înstrăinată fără acordul ei, întrucît din 2003 până în 2014 a fost plecată peste hotare, nu cunoaște cine a înstrăinat cota sa valorică în cuantum de 450 lei. Solicită încasarea prejudiciului material și moral în valoare de 2000 lei. Deține acte care confirmă că este proprietara acestei cote valorice și la cadastru este înregistrat. La urmărirea penală nu a fost prezentă, a făcut procură pe soț care i-a reprezentat interesele, pentru că ea era bolnavă. Despre valoarea cotei respective a aflat de la primărie. Solicită să fie încasat prejudiciul moral pentru că nu a fost informată la timp despre vinderea acesteia.

Partea vătămată XXX a declarat că nu a primit nimic pentru privatizarea cotei ce-i aparține, în sumă de 5567 lei. A muncit în colhoz toată viața însă nu cunoaște ce cotă valorică i-a revenit, i s-a spus doar că deține cotă în sumă de 5567 lei. De cota respectivă s-a folosit d-nul XXX, documente care ar confirma dreptul său de proprietate nu deține.

Partea vătămată XXXa declară că a muncit 46 ani în colhoz și cînd a mers să primească grîul a aflat că deponitul a fost vîndut. Despre faptul că deține cotă valorică a aflat la primărie. El deține cota din deponit în sumă de 795 lei, bani care solicită să-i fie restituiți. Documente pe această cotă deține.

Martorul XXX a declarat că în urma privatizării i-au fost atribuite o cotă valorică din deponit în sumă de 905 lei, iar mai tîrziu a aflat de la locuitorii satului că cota a fost vîndută. Solicită să i se restituie suma de 905 lei. Nu deține acte pentru această cotă, dar le avea, însă se aflau în casă, care i-a ars.

Martorul XXX a declarat că în perioada anilor 2003-2005 a activat în calitate de XXX al com. Gura Camencii. În anul 1999-2000, cooperativa agricolă „Gvozdoleni”, a trecut în proces de privatizare, în cadrul căreia de către comisia de privatizare au fost constituite 4 grupuri: 1. Reprezentant XXX cu 751 deținători a cotelor; 2. Reprezentant XXXX, care în prezent este decedat, cu 20 deținători ai cotelor valorice; 3. Reprezentant XXXX cu 22 deținători și 4. XXX cu 6 deținători. La data privatizării CA „Gvozdoleni”, dispunea de 3 deponite, care au fost distribuite în felul următor: deponitul central cu număr de inventariere 212 și suprafața de 1252 m² cu valoare estimată-232 191 lei și deponitul de semințe cu număr de inventariere 217 și valoare de 17 000 lei, i-au fost repartizate grupului reprezentat de d-nul XXX. Deponitul de semințe cu numărul de inventariere 218 cu suprafața de 281,3 m² și valoare de 143 284 lei a fost distribuit conform actelor de primire-transmitere a patrimoniului în felul următor: grupului reprezentat de d-nul XXX din acest deponit i-a revenit 11%-17 000 lei; grupului reprezentat de către XXX le-a revenit 12,52% în valoare de 17 950 lei; grupului reprezentat de d-nul XXX i-a revenit o cotă de 4% în valoare de 5746 lei. Potrivit actului de primire-transmitere a patrimoniului persoanelor, în număr de 180 deținători au fost denumiți neapreciați. Din deponitul cu număr de inventariere 218, le-a revenit o cotă de 102 588 lei. A concretizat că metrajul la fiecare deponit l-a preluat din contractele de vînzare-cumpărare. A mai declarat martorul că la data de 28.12.2012, XXX Consiliul local Gura Camencii, r-nul Florești, d-nul Țugui Vadim, care este în subordinea primarului, a autentificat 2 contracte de vînzare-cumpărare a cotelor valorice, încalcînd grav legislația din motiv că deponitul de semințe cu număr inventar 218 în valoare de 143 284 lei nu aparține 100% grupului reprezentat de d-na XXX și grupului reprezentat de d-nul XXX. Inculpatul a autentificat contractul de vînzare-cumpărare pe numele XX, astfel că grupului condus de ea să-i aparțină 75% din deponitul nr. 218, cînd de facto le revenea 12,52%. Potrivit contractului autentificat pe numele d-lui XXX, grupului reprezentat de acesta îi revenea 25% din deponitul nr. 218, iar de facto erau doar 4%. Prin aceste contracte care au fost autentificate la 180 deținători calificați ca neapreciați au fost depozitați ilegal de deponitul de semințe ce le aparțineau de drept, cauzîndu-le o daună materială în cuantum de 102 588 lei. Despre înstrăinarea deponitului nr. 218 de către inculpat, a aflat în luna iulie 2013, după ce conducătorul „XXX”, d-nul XXX, care împreună cu consilierii locali ai Primăriei com. Gura Camencii: XXX; XXX; XXX au venit la audiența la primărie, întrebîndu-l în biroul de serviciu, dacă îi este cunoscut faptul că deponitul nominalizat a fost înstrăinat. A negat faptul dat și la invitat în birou pe Țugui Vadim, solicitîndu-i explicații în acest sens, ultimul comunicîndu-i că acele contracte au fost autentificate pe numele d-nel XXX și XXX, care îi este bunel, intrucît ambii ar fi avut cotă valorică în acest deponit. După dialogul dat, d-nul XXX împreună cu consilierii locali menționați, au depus plîngere la procuratură. A mai relatat martorul că inculpatul a încalcat legislația chiar din ziua cînd a fost încadrat în funcția respectivă, el a depus inițial jurămîntul, după care a semnat. La urmărirea penală a solicitat să fie recunoscut în calitate de reprezentant al Primăriei, fiind atunci ca parte vătămată, întrucît apără interesul primăriei, fiind angajat și un avocat pentru acest caz. Declară că și Primăria a fost prejudiciată, pentru că banii îi aparțineau. Pe persoanele prejudiciate le cunoaște. Revenind în anul 2003 în primărie, nu exista nici un act de primire-transmitere, pentru că din primărie din motive necunoscute a dispărut cartea cu procese-verbale cu privire la împărțirea cotelor valorice și a cotelor de pămînt. În legătură cu faptul dat a înaintat un demers la arhiva la arhiva Consiliului raional, și sub semnătură i s-a eliberat această carte, apoi cartea a fost returnată în arhivă. La data de 02.05.2012, după ce secretarul a autentificat 2 contracte de vînzare-cumpărare a grajdului de vite mari comute, nr. 3 și 4 și deponitul de semințe nr. 212 la care a fost anexată lista neapreciaților în număr de 180 persoane, a primit cartea de la firma „XXX”, Cumpărătorul deponitului nr. 212, d-nul XXX a anexat listele neapreciaților. La firma „XXX”, s-a adresat prin demers, unde s-au transferat 1000 lei, și a primit toate copiile, iar cartea în primărie nu și amintește cînd a primit-o. XXX primăriei avea acces la toate documentele, dar nu poate răspunde dacă el a avut acces la cartea respectivă, ea a fost transmisă în contabilitate, unde lucrează mama inculpatului, acolo a fost cusută, ea avea acces la carte și cunoștea despre privatizare, i s-a adresat cu solicitarea de a i se elibera copii. Din cartea respectivă a dispărut anexa nr. 2.

Martorul XXX a declarat că este XXX în cadrul APA „XXX”, care este un centru de consultanță pentru producători agricoli, această constă în explicarea drepturilor și modalitatea de negociere a prețurilor, iar luna și anul nu și amintește, cînd un grup de oameni din com. Gura Camencii s-au adresat cu rugămintea de a le ajuta la perfectarea actelor pentru vînzarea-cumpărarea bunurilor primite în procesul de privatizare. În aceiași zi le-a acordat consultația respectivă, după care au revenit o dată. Persoanelor care li se adresează li se explică că la privatizare sunt prevăzute cotele părți în % și în lei pentru fiecare persoană din grup, cu aceste date se calculează cît alcătuiește suma pentru fiecare persoană și cît trebuie să achite cumpărătorul fiecărei persoane. Cumpărătorul coordonează cu grupul de persoane care vînd, prețul de vînzare și calculul este făcut reieșind din prețul stabilit de către vînzător și cumpărător. Fac calculele, li se eliberează listele ca vînzătorii să cunoască cît trebuie să achite cumpărătorul fiecărei persoane. Pe lingă listă li se perfectează și proiectul contractului și copilele certificatelor de proprietate, fiindcă mii de oameni le pierd. Le-au întocmit pentru întreaga grupă, dacă însă oamenii nu au certificate eliberate în urma privatizării, le scriu pentru ca mai apoi să le fie autentificate de secretarul consiliului local, care dispune de acest drept. Cînd au revenit, grupului de persoane le-au fost înmînat toate documentele și aici s-a sfîrșit totul. A mai declarat martorul că printre aceste persoane se afla și o persoană pe nume Vadim, care avea familia Țugui, el a venit în legătură cu faptul că intenționa să cumpere un deponit. A făcut calculele și pentru alți grupuri, de aceea nu a reținut multe familii, printre ei era și o doamnă pe nume XXX. La fel s-a adresat și persoane care purtau familia XXX și XXXX, cu solicitarea de a li se face calcule pentru procurarea unui deponit, însă numărul de inventariere nu și-l amintește, ia ajutor și la întocmirea proiectului de contract. După efectuarea calculului, în rezultatul privatizării au fost perfectate niște mape cu toate documentele care au fost transmise în arhiva raională, iar baza electronică de date a fost transmisă la APA „XX”. Ei nu practică modalitatea de ieșire la fața locului pentru efectuarea calculului, ei efectuează calculele în baza documentelor și întocmesc la final un borderou de calcule pe care le semnează. Consideră că secretarul consiliului este obligat de a verifica corectitudinea actelor, el aplică semnătura și ștampila. La sfîrșitul procesului de privatizare, grupurilor de persoane li s-au eliberat certificate de privatizare, care ulterior se transmit la primăria raională pentru ca ei să le semneze și să aplice ștampila. APA „XXX”, nu are dreptul să verifice ce fac oamenii mai departe după eliberarea acelor certificate, primăria verifică legalitatea tuturor actelor eliberate de ei în baza documentelor prezentate de grupul de oameni. A declarat că nu și amintește cîtă cotă parte a indicat în proiectele eliberate lui d-nul XXX și d-na XXX. Ei au venit cu documentele din arhivă și în baza lor s-au efectuat calculele. Datele din aceste documente coincideau cu datele din baza electronică, în caz contrar i s-a refuzat efectuarea calculului. La efectuarea calculului întodeauna verifică bunurile, în caz că lipsește ceva persoanele sunt înștiințate, informația este de ordin intern și la solicitare poate fi eliberată. Declară că a întocmit un proiect de contract pe numele lui Țugui Vadim, însă mai departe de soarta acestui contract nu s-a interesat. Discuțiile cu inculpatul au avut loc atât la telefon cît și personal. Cu certificate de privatizare s-a adresat și grupul reprezentat de d-na XX, însă numele acelor persoane nu-l cunoaște. A mai declarat martorul că în practică a avut cazuri cînd persoanele se prezentau fără certificate de proprietate, și în cazul în care originalele acestora sunt pierdute, legea permite ca secretarul consiliului să-i elibereze un alt act. Planul cadastral și numărul cadastral al clădirii se eliberează în procesul vînzării-cumpărării, iar secretarul consiliului asistă la procesul de vînzare-cumpărare, după care autentifică acest contract. În procesul de privatizare a fost instruit comisia de privatizare și fiecare colhoz, declarațiile pe care le-a dat la urmărirea penală și le susține, menționînd că acestea corespund realității.

Martorul XXX a declarat că în anul 1991 a început să lucreze în cooperativa „Gvozdoleni”, în calitate de XXX ulterior fiind președinte. Ca XXX împreună cu comisia formată, s-au ocupat de împărțirea cotei valorice. Fiecărei persoane i s-a împărțit în dependență de salariu, din patrimoniul s-a obținut cota valorică corespunzător cu banii cîștigați în perioada calculată. Patrimoniul gospodăriei se calcula la bilanțul contabil, care era data împărțirii cotei valorice. În perioada cît activa în calitate de președinte, s-au construit 3 deponite, care sunt și în prezent. Primul central după bilanț are un singur număr inventar, însă nu și-l amintește, precum nu și amintește nici costul acestuia. Al 2-lea deponit, a fost construit din 3 părți, cea din stînga avea număr inventar și cost, cel din dreapta era destinat păstrării chimicalelor, iar cel din mijloc deponit era destinat păstrării semințelor deja prelucrate, el avînd număr inventar și cost. Deponitul destinat păstrării semințelor a împărțit la toate persoanele vînzate, iar al 3-lea deponit avea un singur număr inventar și un singur bilanț. De exemplu, dacă este vorba de o familie

Depozitul desnat pasului semințelor s-a împărțit la toate persoanele vizate, iar al 3-lea depozit avea un singur numai inventar și un singur bilanț. De exemplu dacă este vorba de o ramură, atunci se împarte la toți membrii acesteia, și nu se împarte la grupuri de oameni. Au fost 3 numere de inventariere separate pentru fiecare depozit în parte, fiecare avea costul lor aparte unde se foloseau acele părțile din depozit. La procedura de privatizare nu a participat. Actele ce țin de privatizare trebuiau să fie în contabilitate, unde pe atunci lucrau d-na XXX, Țugui G., XXX. Costul în procesul de privatizare nu putea fi modificat, iar numărul inventar putea fi modificat. Ulterior în anul 1998 a fost eliberată din funcție, și la cooperativa dată nu a mai revenit. Însă știe cu certitudine că acele depozite s-au păstrat, întrucât deține și ea o cotă valorică la depozitul destinat păstrării semințelor. Nu cunoaște dacă acel depozit este vândut la momentul. Cunoaște că în anul 2000 au fost formate grupuri, nu cunoaște cite la număr. Comisia de la Soroca s-a ocupat de evidența privatizării, atunci nu era necesar de a împărți în % cota, totul era calculat în sumă. Nimeni nu a întrebat-o dată este de acord cu privatizarea sau nu. La Primărie s-a întocmit lista oamenilor care umau să obțină cota valorice. Aceasta s-a întocmit în 5 exemplare, apoi oamenii umau să se prezinte la primărie pentru eliberarea copie de pe acea listă. Cota sa de pământ a lăsat-o pentru prelucrare și până în prezent nu cunoaște nimic despre ea, nu știe nici măcar cine o prelucra.

Martorul XXX a declarat că în perioada 2012-2015 a activat în cadrul SRL „XXX”, în calitate de XXX și din documentele pe care le avea atunci și din cite cunoștea depozitul cu nr. de inventariere 218 a fost supus privatizării în perioada anului 1999-2000, fiind repartizat la mai multe grupuri de persoane, respectiv o parte din depozit a revenit unui grup de 751 persoane, care era reprezentat de d-nul XXX, conducător al XXX la acel moment și era cel mai reprezentativ. Din cite își amintește cota acestui grup de persoane era de aproximativ 11% echivalent a 17 mii lei. Era și un grup de persoane la număr fiind 180, care la acel moment erau calificați ca neapreciați pentru întreaga perioadă de privatizare, întrucât nu au depus o cerere pentru a li se elibera cota valorică. Din cite își amintește mai erau 2 grupuri de persoane, mai mici, una fiind reprezentată de d-na XXX care a obținut 12 % din acest depozit și celălalt era condus de d-nul XX care avea 4%. Ulterior a aflat că acel depozit a fost vândut, ca un tot întreg, la începutul anului 2014 de către grupurile de persoane care au fost reprezentate de XXX și XXX, fără acordul celorlalți copărtăși, fiind întocmit un contract de vânzare-cumpărare în acest sens, care a fost autentificat de către secretarul Consiliului local al com. Gura Camencii, fiind cauzat un prejudiciu material. A menționat că grupul reprezentat de XXXX a obținut cea mai mare parte din patrimoniul fostei gospodării agricole care l-a acel moment s-a privatizat. La privatizare nu a participat și detalii despre acest proces nu cunoaște. În cadrul urmăririi penale a reprezentat interesele părții vătămate XXX, deoarece aceasta gestiona patrimoniul acestor persoane care intra în grupul reprezentat de XXX, însă la momentul nu mai deține acea calitate. În perioada 2012-2015 conducătorul XXX a devenit XXX, însă consideră că faptul dat nu schimbă soarta acestei întreprinderi.

Martorul XXX a declarat că în anul 1990 pământurile au fost luate în arendă de către d-nul XXX și întreaga cotă valorică se afla la acesta. În anul 2012 a aflat că de către d-nul XXX a fost cumpărat un depozit și prin sat s-a dat la lume cite 30,16,12, lei fără a semna cineva. Cota sa valorică a rămas la d-nul XXX, cu care a încheiat un contract și nu cunoaște dacă aceasta a fost vândută și respectiv cumpărată de cineva. Cota respectivă o deține de la părinți, bunei și mătușă, suma acesteia o constituie 3016 lei. Nu și-a exprimat acordul la vînderea cotei ce-i aparține. Rudele i-au decedat iar cotele i-au rămas lui. Deține un titlu în privința cotei respective, însă pentru că a fost plecat peste hotare nu a reușit să intre în moștenirea rămasă după decesul rudelor sale. Presupune că pământurile au fost date în arendă, însă nu a văzut contractele de arendă.

Martorul XXXa declarat că a activat în fostul colhoz din sat. Gura Camencii și în urma privatizării nu i-au fost atribuite careva bunuri. Deține cotă parte în sumă de 3987 lei. După decesul tatălui său a înregistrat la cadastru cota respectivă. Despre existența acestei cote a aflat cînd a fost invitat la primărie, iar în 2009 tatăl său a decedat și nu cunoaște dacă el a primit ceva pentru cota respectivă.

Martorul XXX a declarat că a aflat despre privatizarea respectivă, însă nu cunoștea inițial că deține și el o cotă valorică în mărime de 2624 lei, lucrul pe care l-a aflat de la anchetator. El face parte din grupul organizat de d-nul XXX și susține acțiunea civilă integral. Nu cunoaște cui i-au fost vîndute pământurile. Nu deține nici un document pe cota care -i aparține, consideră că primăria s-a d-nul XXX trebuie să-i elibereze un document în acest sens, pentru că dacă nu există un asemenea document nu este nici proprietarul acesteia.

Martorul XXX a declarat că în urma privatizării nu a primit nimic și nici nu cunoștea despre cota parte, pământul l-a moștenit de la mama sa, care decedase în anul 2002. Nu cunoaște dacă deține cotă parte din acel depozit, însă părinții săi au muncit în fostul colhoz și există probabilitatea că ei ar fi deținut o cotă respectivă. Solicită să-i fie restituită suma de 822 lei. Nu deține un document pentru cota valorică pe care o deține și nici nu cunoaște ce ar însemna aceasta. Nu a primit nimic de pe presupusa cotă valorică, de la lume a auzit despre suma de 822 lei și la primăria a fost invitat de către jurist.

Martorul XXX a declarat că la el acasă a fost anchetatorul cu poliștului de sector și i-au comunicat că deține cotă parte din depozit, însă nu cunoștea nimic despre cotă. Nu a primit de la nimeni nimic, iar cota valorică dorește să o lase moștenire copiilor săi. I-a revenit 78 lei din cota valorică din depozit, un document pe cota valorică nu deține.

Martorul XXX a declarat că pe inculpat îl cunoaște și este în relații normale cu acesta. Locuiește în gospodăria socrilor săi XXX și XXX. D-nul XXXa venit la ei cu niște foi și le-a adus la cunoștință că cotele valorice ce-i aparțin, au fost vîndute, pentru ce a și semnat din numele mamei, care era țintită la pat. Pentru vînzare nu a primit nimic, deși i s-a comunicat că urmează să i se achite în jur de 4000 lei. Pentru cota valorică a părinților li s-a dat doar cițiva copaci din livadă, nimic mai mult. Nu cunoaște dacă dreptul de proprietate asupra cotei valorice a fost înregistrat.

Martorul XXX a declarat că pe inculpat l-a cunoscut pe vremea cînd era el secretar, iar în prezent este primar în satul în care locuiește. La desființarea colhozurilor s-au grupat în grupuri mai multe persoane, care și-au împărțit averea colhozului. Grupului din care ea făcea parte, compus din 22 persoane, i-a revenit un depozit cu numărul de inventariere 218. Apoi la Soroca, de către d-na XXX s-au eliberat listele cu numele persoanelor care dețin cote valorice, după care au mers la secretarul primăriei unde au confirmat prin semnătură cota parte deținută și pentru că depozitul nu avea număr de înregistrare, au mers la cadastru pentru înregistrarea acestuia. După ce cadastrul a atribuit numărul ur revenit în or. Soroca și au întocmit contractul de vânzare-cumpărare a depozitului, prețul acestuia era de 17900 lei, acest preț era stabilit de Soroca, iar banii obținuți i-au împărțit între membrii grupului. Reprezentantul acestui grup era XXX, iar d-nul XXX deținea depozitul nr. 217. Există o listă de 180 persoane neapreciați, iar XXXa dat bani acestui grup. Grupului care îi aparține d-lui XXX i-a fost acordat suma de 6000 lei. La primărie, secretarul a semnat, iar primarul d-nul XXX, a aplicat ștampila. Secretarul a verificat listele cu persoane, după care a mers la primar. La primărie a fost doar o parte din acel grup de persoane, pentru că o parte decedaseră și au venit moștenitorii acestora cu certificatele de moștenitori legali.

Martorul XXXa declarat că inculpatul este fiul ei, iar ea a activat în primărie 12 ani în calitate de contabil șef și anume în perioada 2003-2015. În primărie o mapa privitor la privatizare nu a văzut, aceasta aflîndu-se doar în Secția privatizare din cadrul Consiliului r-nal Florești. A văzut doar copiile de pe documentele cu privire la bunurile colhozului „Gvozdoieni”, care au fost repartizate unor grupe de deținători ale cotelor valorice. A observat că la pagina nr. 127 anexa nr. 1 a procesului-verbal nr. 5 din 23.05.200, nu este ceva în regulă, și anume la rîndul 4 cu nr. 217, este indicată clădirea pentru paznici în valoare de 4981 lei, iar în rîndul 5 cu nr. de inventariere 218, depozitul pentru semințe în sumă de 143 281 lei; în procesul-verbal nr. 6 anexa nr. 2 din 23.05.2000, grupul de lucru a lui XXX, astfel este indicat altceva și anume la pagina 143 este indicat nr. 217, dar depozitul de semințe și nu căsuța pentru paznici în sumă de 17000 lei. Astfel nu este indicată suma corectă pentru depozitul nr. 218. Astfel suma de 17000 este indicată incorect în grupul d-lui XXX. Este nr. 217 ca depozit de semințe, iar în procesul nr. 5 nu există așa număr. Cunoaște că a fost vîndut un depozit care aparținea grupului reprezentat de d-nul XXX. Cînd s-au perfectat toate actele nu era la serviciu, a văzut doar xeroxul documentelor, care se păstrează în primărie. Știe că fost un grup de persoane care nu a fost apreciat, au fost grupuri conduse de XXX, XXX. Grupul lui XXX nu a avut cotă din depozitul nr. 218, ci doar din 217. Nu a participat la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a depozitului din 2012. De mai multe ori s-au adresat primăriei, mai mulți cetățeni solicitînd mapa, însă le răspundea că nu există o asemenea mapă.

În afară de aceasta, vinovăția inculpatului Țugui Vadim și-a mai găsit confirmare deplină și din alte probe administrate pe dosarul penal astfel: - Ordonanța și proces verbal de ridicare din 06 iunie 2014, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 5 din 28.12.2012; (V.I.f.d.n.122-123) - Ordonanța și proces verbal de ridicare din 16 iunie 2014, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 6 din 28.12.2012; (V.I.f.d.n.124-125), Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.10.2014, prin care se constată că depozitul de semințe nr. 218 situat în s. Gura Camencii r. Florești este numai unul singur (V.I.f.d.n.248-250), Proces-verbal de examinare a obiectului și ordonanța din 24.11.2014, prin care setul de materiale privind privatizarea întreprinderii agricole CAP „Gvozdoieni”, contractul de vânzare cumpărare nr. 5 din 28.12.2012 și contractul de vânzare cumpărare nr. 6 din 28.12.2012, au fost examinate și recunoscute drept corpurile delictive și anexate la cauza penală. (V.I.f.d.n.254-255).

În contextul celor menționate și probatoriului expus, vinovăția inculpatului Țugui Vadim a fost constatată prin probe pertinente și concludente astfel, instanța reține că în drept, faptele inculpatului Țugui Vadim intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod Penal.

Totodată instanța de judecată ține să menționeze că textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.327, conform [Hot. Curții Constituționale nr.33 din 07.12.2017](#), în vigoare 07.12.2017, a fost declarat neconstituțional.

Astfel acțiunile inculpatului urmează a fi just calificate pe art. 327 alin. (1) Cod Penal după elementele de calificare *abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

Acuzatorul de stat în persoana procurorului Revencu Vasile a solicitat liberarea inculpatului Țugui Vadim de răspunderea penală în legătură cu intervenirea prescripției de atragere la răspundere penală.

În contextul dat, instanța de judecată reține faptul, că infracțiunea învinuită inculpatului Țugui Vadim a fost comisă la data de 28.12.2012.

Conform prevederilor art.8 Cod Penal – caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

Art.9 Cod Penal atestă-Timpul săvîrșirii faptei se consideră timpul cînd a fost săvîrșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmării.

Art.10 Cod Penal la alin.(1) stipulează-Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale,alin.(2) stipulînd că, Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Conform prevederilor Codului penal articolul 60, Prescripția tragerii la răspundere penală „(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni grave;d) 20 de ani de la săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvîrșirea unei infracțiuni excepțional de grave. (2) Prescripția curge din ziua săvîrșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată. (5) Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvîrșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvîrșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvîrșirea unei noi infracțiuni.

Art.327 alin.(1) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1150 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Astfel în speța dată,au relevanță prevederile art.60 Cod Penal,iar conform prevederilor art.16 Cod penal cu privire la clasificarea infracțiunilor infracțiunea respectivă se clasifică drept infracțiune mai puțin gravă.

Art.387 alin.(1) Cod Procedură Penală stipulează - O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciînd dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit dispoziției art. 221 alin. (1),(2) Cod de Procedură Penală, Acțiunea civilă în procesul penal se întentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pomirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. (2) Acțiunea civilă se întentează față de bănuît, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În contextul dat,Instanța de judecată reține că,în cadrul cercetării judecătorești,vinovăția inculpatului Țugui Vadim de comiterea infracțiunii incriminate și-a găsit confirmare deplină,însă mărimea pagubei solicitate de părțile civile nu s-au dovedit integral,de altfel o parte din părțile vătămăte sunt decedate,iar moștenitorii nu au fost stabiliți prin prezentarea certificatelor de moștenitori legali,fapt pentru care acțiunea civilă urmează a fi admisă în principiu umînd ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța de judecată în ordine civilă la adresarea persoanelor interesate.

Potrivit prevederilor art. 162 alin.(1) pct. (3) (5) Cod de procedură Penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmării penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: documentele care constituie corpurile delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Fapt pentru care conform prevederilor art.60 Cod Penal în conformitate cu prevederile art.art.338,384-389,392-397 Cod Procedură penală,Instanța de Judecată În Numele Legii:

HOTĂRĂȘTE:

A-l recunoaște pe Țugui Vadim XXX vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod Penal,fără aplicarea pedepsei.

Conform prevederilor art.60 Cod Penal al libera de răspunderea penală în legătura cu intervenirea prescripției de tragera la răspundere penală.

A dispune față de inculpat a Măsura preventivă „Obligația în scris de nepărsire a localității „ cu menținerea pînă la devenirea definitivă a sentinței după care umînd a fi considerată anulată.

A admite acțiunile civile în principiu umînd că părțile vătămăte care au înaintat acțiuni civile la acumularea documentelor necesare să se adreseze în ordine civilă în instanța de judecată pentru recuperarea prejudiciilor materiale..

Corpurile delictive: 1. - contractul de vînzare-cumpărare nr. 5 și nr. 6 privind cotele valorice din 28.12.2012,la devenirea definitivă a sentinței urmează a fi transmise Primăriei com. Gura Camencii,r-ul Florești și 2. - o mapă cu setul de materiale privind privatizarea întreprinderii agricole CAP,,Gvozdoleni,, urmează a fi transmisă la devenirea definitivă a sentinței Consiliului com. Gura Camencii,r-ul Florești.

Sentința este cu drept de Apel la Curtea de Apel Bălți în temen de 15 zile,cu depunerea prin intermediul Judecătorei Soroca sediul Florești.

Președintele ședinței

Judecătorul

ION GONCEARUC